

הלכה שזור

הנוכה תש"ב

דעת פרסומי ניסא לחנוכה שס"ח וש"ט

(א) אב"ר רבא פשיטא לי יגרי ביתו וגר הנוכה נר

ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר ביתו עדיף משום שלום ביתו בעי רבא נר הנוכה וקידוש היום מהו קידוש היום עדיף דתריר או דילמא נר הנוכה עדיף משום פרסומי ניסא בחר דאבעיא הדר פשטה יגרי הנוכה עדיף משום פרסומי ניסא : אמר רב הונא הרגיל בגר היינן ליה בניי תלמידי חכמים

נר ביתו וגר הנוכה - נר ביתו בשבת והוא עני ואין לו כדי לקנות שמן לשפי נרות: שלום ביתו - והכי אמרינן לקמן (דף ס"ה:) ותנח משלם נפשי וז' הדלקת נר בשבת שנגי ביתו מלמעטין לישב בחשך : בניי תלמידי חכמים - דבקיב (משלי ו) כי נר מצוה ומורה אור על ידי נר מצוה דשבת ומצוה בא אור דמורה .

(א) אב"ר רבא פשיטא לי יגרי ביתו וגר הנוכה נר

(ב) רמ"ג הלוי חנוכה (ת"ד)

(ג) אב"ר רבא פשיטא לי יגרי ביתו וגר הנוכה נר

(ד) אב"ר רבא פשיטא לי יגרי ביתו וגר הנוכה נר

(ה) אב"ר רבא פשיטא לי יגרי ביתו וגר הנוכה נר

(ו) אב"ר רבא פשיטא לי יגרי ביתו וגר הנוכה נר

רמ"ג הלוי חנוכה

יב מצות נר חנוכה מצוה חביבה היא עד מאד וצריך אדם להזהר בה כדי להודיע הנס ולהוסיף בשבת האל והודיה לו על הנסים שעשה לנו. אפילו אין לו מה יאכל אלא מן הצדקה שואל או מוכר כסותו ולוקח שמן ונרות ומדליק:

אב"ר רבא פשיטא לי יגרי ביתו וגר הנוכה נר

יב מצות חנוכה וכו'. שם (דף כ"ג:) אמר רב הונא הרגיל בגר היינן ליה בניי תלמידי חכמים : ומ"ש רבנו אפילו אין לו מה יאכל וכו'. נראה שלמדו ממה שנחבא פ' ז' מהלכות חמץ ומזה שאפילו עני שבישראל לא יפתוח מד' כוסות והטעם משום פרסומי ניסא וכ"ש בל"ח דעדיף מקדוש היום כמו שיחבא בסמוך :

אב"ר רבא פשיטא לי יגרי ביתו וגר הנוכה נר

יב מצות נר חנוכה וכו'. כחב ה"ה וכ"ש בגר הנוכה דעדיף מקדוש היום. וק"ש דמאי כ"ש הוא זה אי אמרינן חנוכה עדיף מקדוש היום היינו לחנוכה כוי פרסומי ניסא כדאמרינן בגמרא משא"כ בקדוש היום אכל ד' כוסות דלזכא בה פרסומי ניסא כדכחב ה"ה ז"ל ודאי דהוי כמו חנוכה וא"כ לא היה לו לה"ה לנשד הדין מכל שכן אלא מהוא הדין וז"ע :

(1) תעודת

סימן תקא

ב"ה יום ב' ר"ח שבט סת"ר לפ"ק :

שוכ"ט לכבוד אהובי מחני המופלג המר"ף יקר רוח
מו"ס יצחק יהודה כ"י :

תעודת

(א) נזכרתי כי לא הסתמך על מכתבך ועיינתי היום במכתבך ואשיבך, מ"ס זה לשוכ"ט הנה הר"מ ז"ל כתב בהלכות חנוכה דלגז חנוכה מחויב למכור כסותו. ומ"ס הרב המגיד כבר תמה עליו הלחם משנה. ולמי ענינה דעמי נראה דהמכ"ס ילא לו כו' עד כאן לשון. ואיז מחזק דהלחם משנה לא הציב כלום על ראיית רב המגיד רק על מ"ס וכל ע"כ נר חנוכה דקודם לקידוש היום. ועל זה הקשה דמה רבותא וכל פרסומי ניפא קודם לקידוש היום וארבע כוסות נמי פרסומי ניפא. אבל על סת"ר מארבע כוסות לא הציב כלום. ואין לדרך לבקש ר"א אחרת :

(ב) וער דבר הקל ומומר של הרב הוגיד מראה לי לפרש דהנה אריך להבין מאי עממא קודם לקידוש היום משום פרסומי ניפא הלא שנים הוא עדות על חידוש העולם כמו שאומרים וזכר למעשה בראשית וחידוש העולם יס מאין יותר פלא מנסים של יציאת מצרים. ואין לומר שאיני נסים שביציאת מצרים שהם עניני בני ישראל. הלא חידוש העולם גם כן עבדו ישראל שקיבלו התורה בראשית ואין ראשית אלא ישראל אין ראשית אלא תורה וכל מעשה בראשית ה' חלוין ועומדין עד יום ו' בסיון שקיבלו ישראל התורה. ואם כן כיון דבארבע כוסות מצוים פרסומי ניפא המפרסמים יציאת מצרים שבת נמי יחשב פרסומי ניפא המפרסם חידוש העולם :

(ג) וצריקה לומר שאני המלוח שכליל פסח הם לפרסם לבניו וזכי בימי דכתיב והגדת לבנך. מה שאין כן שבת שהוא רק לעלמו. והדבר מוכן על פי מה שאמרתי כבר בעשם הרמב"ם דכל מלוגם אינו מסוייב למכור כסותו. שהרי חשב לעשות מלוגם ולא עשה מפלה עליו הכתוב באילו עשה. מה שאין כן פרסומי ניפא לפרסם לאחרים ומה לאחרים במחשבתו. ועל כן קידוש היום שהוא לעלמו. טוב דומה לשאר מצוות. וזוה מוכן סקב הק"ח כיון דנר חנוכה קודם לקידוש. על כרחין דתלוי בפרסום לאחרים דוקא. ואם כן נר חנוכה שמתיה על פסח בימי מנחם המפרסם לכל. ודאי ק"ח מארבע כוסות שאין הפרסום רק לבניו וזכי בימי לבד :

פוליוני הש"ס (להגר"י ענגיל ז"ל, שבת שם
ה"א א"ה דלמא) ת"י. וז"ל, וגוף הקושיא
הקושיא האצלה ית' בעל היפולת כולם, לא
ש"ך ענין נס כלל, ואך אחר שנברא
לעולם והתקבע בן המנהג הטבעי, לכן
כל מה שהקב"ה סביפול משנה הטבע הוא
נסי משה"ס, הפריאה עצמה, שלא היה
ענין טבעי כלל, אין זה בגדר נס. ומה
שע"ך להקפיד מעשה בראשית הוא לפי
ש"ש אפיקודים מכתוביך דח"ל חידוש
העולם אבל אינו נס כלל, עכ"ל הגליוני